

תאליף: מارجורי ניומן | النصّ العربي: جودت عيد
 رسوم: باتريك بنسون
 הוצאה
 الفئة العمرية: الروضة

נشاط مع الأهل

- نتتبع معاً أساليب رعاية الخلد للزغلول. متى لاءمت رعايته حاجات الزغلول، ومتى لم تعد ثلاثمه؟ نتحدث عن الصعوبة التي واجهها الخلد في إطلاق عصفوره من القفص.
- اعتنى الخلد بالزغلول لأنه أحبه، وشارك أفراد عائلته العناية بالعصفور الصغير. فالأم علّمت صغيرها كيف يطعمه، وأعاره الأب صندوق عدة عمله ليصنع قفصاً. كيف نعتني ببعضنا في عائلتنا؟
- انتقل طفلنا من الحضانه إلى الروضة واكتسب قدرات جديدة. من الممتع أن نتحدث معه عن الأمور التي يستطيع أن يقوم به لوحده، وعن أخرى يرغب أن نفسح له المجال ليختبر القيام بها لوحده.
- الانفصال خبرة عاطفية صعبة يمر بها الطفل بأشكال مختلفة، وهي جزء طبيعي وحتمي من مسار نموه. نتحدث عن الانفصال اليومي بيننا وبين طفلنا حين نوصله إلى الروضة. هل هناك "طقس وداع" يومي خاص بنا؟ كيف يحب الطفل أن نودعه وأن نستقبله؟
- هل نربي في بيتنا طائرًا أو حيوانًا أليفًا؟ ما الذي يحبه طفلنا في العناية به؟
- تزور العاصفیر حدائق بيوتنا باستمرار. من الممتع أن نبني مع أطفالنا "مطعمًا" بسيطاً لها. نأخذ زجاجة بلاستيكية فارغة، ونقص في وسطها فتحة نضع فيها قطع خضار وفواكه، ونعلقها على شجرة. سيستمع العاصفیر بالوجبة، ونتمتع نحن بمراها وتغريدها!

אִפְקָר לַדְּמִיג הַכִּתָּב בַּיַּסְּפֵי

- יִמְכֵּן אֲנִי תַחֲדָתִי מֵעַל הַאֲפָרָא חֹל הַטֶּרֶק הַיֵּי אֲזֵהר בַּיְהָ הַחֵלֶד הַסְּבִיר חֶבֶה לַזְּעֻלֹל (חֶרְסֵה בַּיַּי אַנְתְּזָר אִמֶּה לַתְּאֻזֶּה, אֲטַעְמֵה, וּבְנֵי לֵה קִפְסָא) וְאֲנִי תַשְׁבְּעֵי הַאֲפָרָא עַל הַחֵדִיט עַן רַעִיָה חַיֹּוֹנָת אֹו טַיֹּוֹר בַּיְתִיָּה יִרְבֹּוֹנָהּ בַּיַּי מְנָזְלֵהֶם.
- עַל הַרְגֵם מִן עִנְיָה הַחֵלֶד בֵּה, לְכֵן הַזְּעֻלֹל כָּאן חֶזִינָא, לְמָדָא? שְׁבַעֵי הַאֲפָרָא עַל הַתְּבַעִיר עַן כָּל הָאֲסָבָב הַיֵּי תַחֲזַר בַּיְהָ.
- כָּאן סַעֲבָא עַל הַחֵלֶד אֲנִי יִפָּרָק זַעֲלוֹהֵ. שְׁבַעֵי הַאֲפָרָא עַל הַחֵדִיט עַן מִוָּאִף שַׁעֲרוֹהָ בַּיְהָ בַּחֲזֵן עַל יִפְרָאק שַׁחֲסֵי אֹו כָאֵיִן חַיִּי יַחֲבֹוֹנֵה. מָדָא אַחֲסֹוֹ? מָדָא סָאעֲדֵהֶם בַּיַּי הַתְּגֻלָּב עַל חֶזֶנְהֶם?
- תַּחֲדָתִי מֵעַל הַאֲפָרָא חֹל שַׁעֲרוֹהֶם חַיִּינִי יִתְרַכֹּוֹן בַּיְבִיט וְאִהְלֵהֶם בַּיַּי הַסְּבִיחַ, וַיָּאֲתֹוֹן אֵלֵי הַרְוֹזָה. בְּמָדָא יַשַּׁעֲרוֹן? כִּיִּי יִמְכֵּן אֲנִי יַסָּאנֵד אֲפָרָא הַרְוֹזָה סַדִּיקֵהֶם/סַדִּיקְתֵּהֶם הַיֵּי יַשַּׁעֲר/תַשַּׁעֲר בַּחֲלֻק מִן פְּרָאק הָאִהֶל?
- בַּיַּי מְסָאנֵד הַאֲפָרָא בַּחֲאֻקְלֵם לַחַיָּה הַרְוֹזָה, וְתַחֲפִיף חֲדָה קֻלְקֵהֶם, יִמְכֵּן אֲנִי תַחֲדָתִי מֵעִהֶם חֹל הָאֲמֹוֹר הַיֵּי יַסְּטַיְעֹוֹן הַקִּיָּאָם בַּיְהָ לֹוּחֲדֵהֶם (מִתְּלֵם אַסְתִּיחָאָם הַמְּרַחֲצֵי, הַלְּעֵב מֵעַל הָאֲסַדִּיקָאָה...)
- הַחֵלֶד קָרָצֵי גַּיִר מְאֻלֹּף לַהַאֲפָרָא. יִתְמַעַע הַאֲפָרָא בַּחֲתַרְכָּף עִלַּיֵה בַּיַּי מְשֻׁרֹעַ תַּעֲלֵמִי נִשְׁטַף תַּבְנִיֵה מֵעִהֶם.
- שְׁבַעֵי הָאִהֶל עַל הַנְּשָׂאָף מֵעַל הָאֲפָרָא בַּיַּי הַיְבִיט בַּחֲדִיט עַן טַרְק עִנְיָה אֲפָרָא הָעֵאֵלֵה בַּיְעֻזֵּהֶם הַבַּעֲזֵי, וְתַחֲזִיר הָאִיֹּוֹם סֹוֹר/רַסֻּמָּאָת בַּעֲנוֹן: “בַּיַּי עֵאֵלְתַנָּא נַעֲתַנִּי בַּיְעֻזֵּנָא”. מִן הַגְּמִיל אֲנִי תַחֲתַפְזִי בַּיְהָ הָאֲלַיֹּוֹמָאָת, וְאֲנִי תַנְזַמִּי מַעֲרֻזָּא לָהָּ בַּיַּי הָעֵאֵלֵה מְתָלָא.
- קַד תַּרְגִּיבִין בַּגְּמֵעַ אֲגָן עַן הַטַּיֹּוֹר יַסְּתַמַּע אֵלַיְהָ הַאֲפָרָא. מִן הַמְּתִיר לַלְהִיטָאָם אֲנִי יַקָּרָן הַאֲפָרָא בַּיַּי אֲגִנִּיתִין מַעֲרוּפְתִין: הָאֹוּלִי “עֲסַפּוֹר טַלֵּי מִן הַשְּׁבָאָק” לְאִמִּיָּה הַחֲלִיל וְהַיַּי תַּחֲכִי עַן עֲסַפּוֹר סַגִּינִי, וְהַתְּאִנִּיָּה “טַיִרִי טַיִרִי בַּיַּי עֲסַפּוֹרָה” לְמָאָדָה הַרְוִמִי. תַּחֲדָתִי מֵעַל הַאֲפָרָא חֹל מָא יַחֲסֵה כָּל עֲסַפּוֹר, וְעַמָּא תֹוּחִיֵה הַמֻּסִּיקָי מִן אֲגֹוֹאָף פֶּרַח אֹו חֶזֶן.
- אֵיֵדָאָד מַטַּעַם לַהַטַּיֹּוֹר בַּיַּי סָאָחַה הַרְוֹזָה וְתַזְרוּיֵדֵה יֹוֹמִיָּא בַּאֲכָל הַטַּזְגַּי, נִשְׂאָף יִתְמַעַע בֵּה הַאֲפָרָא וַיַּתְּעַלְמוֹן מִנֵּה הַכַּתִּיר עַן רַעִיָה הַכָּאֵתְנָת הַיֵּי תַשָּׂרְכַנָּא עֵאֵלְמָנָא.